PREZENTAREA CANDIDAȚILOR LA CAMPIONATUL MONDIAL

MIHAIL BOTWINNIK

de ALEXANDRU KOTOV

Cum am anunțat ziarul nostru, la 2 Martie se începe la Haga, în Olanda, marele match — turneu pentru campionatul mondial de șah. După cum se știe, la acest mare concurs au fost invitați trei reprezentanți ai Uniunii Sovietelor, doi americani și un olandez.

Pentru a edifica pe cititorii noștri, amatorii de șah asupra forței și stilului acestor jucători, credem nimerit să prezentăm pe cei șase "mari maeștri" cari vor disputa supremul titlu al șahului.

Incepem cu Mihai Botwinik, despre care scrie unul dintre cei mai buni jucători ai Uniunii Sovietelor, considerat el însuși printre primii 15 jucători din lume.

BOTWINIK este denumit de multă lume — "campionul neoficial al lumii". Și într'adevăr, niciunul din șahiștii contemporani nu are o listă atât de strălucită de victorii în turnee.

El participă rar la concursuri, în medie odată pe an. Dar acest fapt nu l-a împiedicat să ocupe de 21 ori primele locuri la turnee unionale sau internaționale.

Din 1941 Botwinik a câștigat la turnee numai primul loc și aceasta s'a întâmplat de 7 ori. Au fost concursuri însemnate: campionatele URSS în 1943 și 1944, turneul din Groningen din 1946 sau turneul în memoria lui M. I. Cigorin din 1947.

Jocul lui Botwinik nu este fără cusur. E însă interesant de văzut cu câtă îndârjire și perseverență a lucrat el la perfecționarea jocului său.

Intr'o anumită perioadă, de pildă, jocul lui Botwinik suferea de insuficientă inventivitate tactică. Astăzi însă Botwinik este un tactician strălucit, alegând el însuși deschideri care duc la un complicat joc tactic și de combinațiuni. Intr'o altă perioadă avea adversari "grei", neobținând în jocurile cu ei rezultate prea bune (de pildă Kan; Bondarevski). Marele maestru sovietic a biruit și acest sentiment de "frică sportivă" învingându-i și pe cei mai grei concurenți.

In prezent jocul lui Botvinik se distinge printr'o îndrăzneală uimitoare neclintită urmărire a unui scop bine determinat și gândire clară.

Botvinik știe să joace cu o deosebită de mare artă partidele decisive; de rezultatul cărora depinde clasamentul final al concursurilor. In acest caz el știe să se concentreze; și să-și stăpânească nervii

Botvinik

Este suficient să indicăm că în decursul ultimului turneu al țărilor slave el a jucat două partide "pentru primul loc". Și ambele întâlniri; cu Ragozin și Keres; s'au soldat cu convingătoarea victorie a lui Botvinik.

Botvinik posedă o colosală erudiție în deschidere; care-l face invulnerabil în stadiul inițial al jocului. El posedă toate calitățile necesare pentru înțelegerea și desfășurarea luptei complicate în jocul de mijloc.

Botvinik posedă o tehnică admirabilă care îi permite să realizeze cele mai neînsemnate avantagii de poziție în stadiul final al partidei de șah.

El se distinge printr'un fin simț psihologic care îi permite să impună adversarului poziția pe care acesta n'ar dori nicidecum s'o joace în acel moment.

Datorită tuturor acestor trăsături caracteristice, Botvinik este principalul pretendent la primul loc printre șahiștii lumii.

El va avea, ce-i drept să învingă multe greutăți în decursul match-turneului ce urmează să se desfășoare în curând. El se va întâlni cu doi adversari la cari n'a câștigat încă nic'odată (Euwe și Fine) Din cauza stilului agresiv al jocului său el nu va putea evita eventuale înfrângeri. Cu toate acestea, aprecierea obiectivă a tuturor calităților necesare unui șahist; ne arată că Botvinik se va prezenta la match-turneu bine pregătit și va lupta cu sorți de izbândă.

Stilul energic de joc al lui Botvinik poate fi bine ilustrat de următoarea partidă jucată de el împotriva lui Reshevski în decursul turneului AVRO în 1938.

DESCHIDEREA ENGLEZA

	alb: Botvinik	Negru: Reshevski
1.	c2 — c4	e7 — e5
2.	Cb1 — c3	Cb8 — c6
3.	g2 — g3	g7 — g6
4	Nf1 — g2	Nf8 — g7
5.	e2 — e3	d7 — d6
6.	Cg1 — e2	Cg8 —e7

A rezultat o variantă închisă a partidei sciliene, cu culorile inversate. Ideile fundamentale ale deschiderii rămân analoage cu partida sciliană.

7. d2—d4 e5:d4

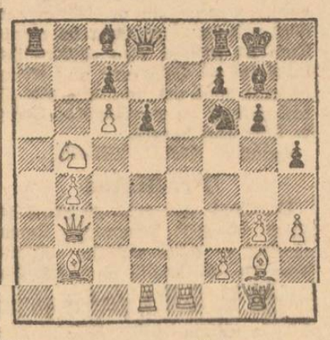

25... Nc8 — e6

Desigur nu 25 cd — 26 c7 și albul câștigă

26. Tel : c6

In aceasta constă sensul combinațiunii. Acum se prăbușește toată poziția Negrului

26.... f7: e6

27. Cd6 — f5! Dd8 — e8

Nu e mai bine nici 27.. D: d1+28. D: d1 ef: 29. b5 și Negrul nu mai poate opri pionii adversarului.

12.	Cf5: g7	Rg8: g7
29.	Td1 — d7+	Tf8 — f7
30.	Nb2 — e5	Rg7—g8

Nu mai există nicio apărare. După pierderea pionului e7 pionii Albului nu mai pot fi opriți.

31.	Td7: c7	Tf7: c7
32.	Ne5: c7	Ta8—a1+
33.	Rg1—h2	Ta1—a7
34.	Nc7—e5	Ta7—f7
35.	c6—c7	Gf6—d7
36.	Db3—c2	Ti7—f8
37.	c7—c8D!	Negrul a cedat, deoarece la 37... D: c8 urmează 38. D. g6 mat.

COLȚUL TEHNIC

Ceva despre moto-cross

ATAT PRINTRE MOTOCICLIȘTII noștri alergători, cât și printre simpatizanții sportului cu motor, moto-cross-ul nu întrunește o aderență completă.

Sunt mulți acei care susțin că moto-cross-ul este neinteresant, neserios și needificator asupra posibilităților unui motociclist.

In cele ce vom spune mai jos, nu vom încerca de loc să diminuăm valoarea întrecerii de viteză pe șosea sau pe circuit închis, care sunt într'adevăr cele mai spectaculoase competiții motocicliste, pentru spectacolul de mare amploare și dinamism care-l furnizează.

Desigur, publicul spectator este mai pasionat de viteză, fiecărui rees chiar în timpul cursei, decât la moto-cross, unde se aleargă contra cronometru lui.

Ce calități cere terenul accidentat, alergătorului.

In primul rând, cunoaștere perfectă a traseului competiției, fiindu-i necesar nu numai pentru cursa în sine, ci și pentru a-și cunoaște modul de pilotaj al mașinii pe terenul respectiv. Alergătorul mai trebuie să întrunească o multitudine de calități speciale, ca: echilibru bine format, curaj, siguranță, justă apreciere a distanțelor, acționarea la timp a comenzilor, etc... etc..

Se poate obiecta că aceste calități, sunt necesare și pentru cursele de viteză. Este un lucru perfect adevărat.

Mașina, are un rol cu totul aparte în întrecerile pe teren variat, categoria ei nefiind un factor hotărîtor pentru desemnarea câștigătorilor. Este un fapt care nu trebuește exemplificat, fiind cunoscute unele performanțe excepționale realizate pe mașini de capacități inferioare.

In linii mari, putem spune că moto-cross-ul este genul de curse în care calitățile unui bun motociclist se pot desvolta la maximum.

Sperăm că programarea de campionate naționale de moto-cross, va reuși să popularizeze în rândurile alergătorilor noștri din ce în ce mai numeroși, această ramură extrem de utilă a motociclismului.

M. S.

MATCHUL MEU CU GIZY FARKAȘ

(Urmare din pagina 2-a)

Imi spun: încă un efort și vor trece cele 20 minute.

Supremă încordare; pândesc mingea, sunt convinsă că timpul a trecut. Lupt pentru punctul decisiv. Atenție, acum, acum. e ultimul punct. mai las mingea să treacă odată și apoi lovesc cu disperare.

Ropot de aplauze, punct. Am câștigat 26—25.

Dar nu! Arbitrul nu oprește jocul.

Mă uit la Victor! El dă neputincios din umeri. Conducătorul echipei nu poate interveni la jocurile individuale. Imi vine să plâng. Mi-e foame și nu mai am putere. Incordarea ultimei mingi face loc unei deprimări nesfârșite. Nu mai pot! Jocul continuă; mă mișc ca un automat. Mingea saltă indiferentă de colo până colo. 27—27. Mă gândesc: Eu n'am voie să câștig un campionat mondial. 28—27, conduce Farkaș; n'am ce face nu mai pot. 29—27, Farkaș a câștigat.

Am rămas impietrită. Nimic nu mă interesează. Farkaș a plecat luată pe sus de coechipierele ei. Eu rămân să'mi strâng lucrurile.

Aplauze nesfârșite mă conduc până la ieșirea din sală; dar ce înseamnă ele? Am pierdut.

Victor se agită, face contestație. Lumea mă felicită. Toți sunt buni și atenți cu mine dar nimic nu poate schimba realitatea că am pierdut.

Judecarea contestației și rezultatul acestei contestații sunt cunoscute și Victor Marcu le va lămuri mai bine decât mine.

După aproape două ore aflu că voi rejuca matchul a doua zi dimineața. Arbitrul greșise. Mă rog lui Dumnezeu să pot dormi în noaptea aceea, să fiu odihnită — să'mi revină puterile.

Se hotărăște să rejucăm la 11 dimineața următoare.

Dar căpitanul echipei Ungare nu apare până după amiază. Toată lumea știe că Farkaș nu mai vrea să joace. Ea declară că preferă să joace de 10 ori cu Jace decât încăodată cu mine.

La 4 după amiază apare căpitanul echipei ungare, care declară că a primit instrucțiuni ca Farkaș să rejoace matchul.

Am intrat pe teren și lupta a început având aspectul ultimilor două seturi din ajun.

Simțeam că sunt mai obosită decât rivala mea, dar speram să am destule puteri pentru acest match. Am jucat foarte bine și am ajuns să conduc 20—18. Urmează cea mai penibilă minge pe care Farkaș la sfârșit o trimite puțin prea departe. Dar nu e punct pentru mine. Fusese touche.

Am simțit că ghiontul meu e prea mare și că orice voi face, nu voi câștiga. In starea de deprimare care a urmat, am pierdut setul și după aceea tot matchul.

Imi pare rău că nu am putut câștiga pentru tânăra Republică Populară Română și pentru mine cel mai invidiat titlu pe care poate un sportiv să și-l dorească.

Adresa prin ziarul „Sportul Popular" Incărcată mulțumiri O.S.P.-ului pentru sprijinul larg acordat cu prilejul acestei deplasări și îl asigur, ca și pe toți sportivii țării, că și în viitor voi căuta să reprezint cu demnitate culorile Republicei noastre populare.

Angelica Rozeanu

DOUĂ CABANE, UN SINGUR SPIRIT

de ART. VOGEL

CAND JEAN JACQUES ROUSEAU, cunoscutul scriitor francez, a îndemnat oamenii să-și facă educația în mijlocul naturii, de bună seamă că contemporanii săi au socotit ideia îndrăzneață. Viața citadină cu efectele ei dezastruoase asupra corpului omenesc a fost, probabil și pe vremea ilustrului pedagog tot atât de grea ca și acum. Indemnul are în el ceva firesc pentru timpul nostru dar din păcate obișnuim să nu urmăm cele mai sănătoase principii.

Sunt însă organizații care înțeleg să curme empirismul din metodă și să recurgă la mijloace pedagogice conforme cu cerința naturală a omului și astfel am văzut cum Confederația Generală a Muncii și Uniunea Tineretului Muncitoresc au organizat fiecare câte o școală, cu același obiectiv: crearea unor cadre de organizatori sportivi.

Pentru terminologia sportivă pe care am moștenit-o din trecut, organizatorii sportivi erau numai la box și aceștia erau profesioniști, cu tendința să facă din pugilat o afacere. In mișcarea sportivă nouă, având drept obiectiv întărirea poporului prin educație fizică, organizatorul sportiv este un mobilizator și un îndrumător al celor ce practică sportul. Adică, ceeace era până eri un conducător de regiune sau district. Deosebirea între ERI și AZI nu este numai de terminologie dar mai ales de concepție căci dacă conducătorul de eri un om care avea ceva bani dar

pricepere puțină, AZI, când Statul vine din ce în ce mai mult în ajutorul educației fizice, se renunță cu ușurință la conducătorii care nu au afinități cu sportul și se aduc în frunte organizatori, educați într'o școală specială. Cum educația fizică se referă în primul rând la mișcarea în aer liber, acești viitori conducători, sunt învățați să cunoască binefacerile aerului în plină natură, în inima munților. Este deci, motivul principal pentru care CGM și UTM au ales cabanele Vorban și ONT-Diham, ca loc pentru cursurile școalelor de organizatori sportivi.

*

ELE DOUA ȘCOALE pe care le-am vizitat, sunt preocupate de problemele generale ale educației fizice din punctul de vedere al mediului muncitoresc.

Dacă teoreticienii educației fizice și ai sportului s'au ocupat de principii generale, s'a neglijat specificul educației fizice în mediul muncitoresc. Este neîndoelnic că în țara noastră în special, educația fizică era necunoscută în lumea proletară. Clasa muncitoare, oprimată dealungul guvernărilor trecute, ținută în obscurantism, nu putea practica sportul în voie căci întreprinderea capitaliștilor producea exclusiv pentru proprietar. Cum muncitorii nu aveau la îndemână condițiile necesare desvoltării lor fizice, firesc a fost ca boalele să pătrundă cu ușurință, să găsească un teren favorabil și să macine trupurile obosite de muncă grea.

Spiritul socialist se îngrijește de producție dar nu uită nici o clipă viața muncitorului. D. deputat Em. Angheliu, a semnalat că „sportul devine o problemă de Stat" ceeace se traduce cu ideia că „Statul face din sport o problemă de interes național „și cum în primul rând muncitorimea trebue întărită fizicește, mijlocul științific este educația fizică, care cuprinde nu numai jocul, dansul, gimnastica, atletismul și sporturile dar se ocupă și de problema de higienă și alimentație.

Organizatorii sportivi sunt educați în sensul acesta și mai ales în felul cum trebue aplicată educația fizică în viața specifică a muncitorilor.

*

UN BUN CONDUCĂTOR SPORTIV, nu poate fi improvizat. El trebuie să cunoască realitățile educației fizice dar mai ales să trăiască zi cu zi viața mișcării. Școalele dela Varban și Diham sunt construite pe acest principiu și în primul rând să imprimă cursurilor o disciplină frumoasă, elevii sunt crescuți într'o atmosferă de reală tovărășie și într'o morală de care este mândru cel mai exigent pedagog. Intr'un asemenea climat se desvoltă spiritul care trebue să stea la baza ideii sportive. Absolvenții cursurilor, care vor merge peste puțin timp la locurile lor de baștină, vor difuza această morală și avem toate motivele să credem că noua mentalitate va prinde rădăcini adânci iar întreaga mișcare sportivă va da rezultate salutare.

Iată așadar, cum două cabane, devenite școale, sunt azi isvorul din care curge viață sănătoasă în vinele sportului românesc.

SCURTĂ PRIVIRE ASUPRA ISTORICULUI LUPTELOR GRECO-ROMANE

MULȚI sunt cei cari nu cunosc sau cunosc foarte vag istoricul luptei drepte al luptei greco-romane.

Incă dela geneză, omul s'a luptat pentru a se impune printre celelalte ființe, Pentrucă mintea nu-l ajuta, atunci el căuta să-și ingenunche adversarii prin forță,

Dar nu acesta este istoricul propriu zis al luptelor, ci ca sport le găsim dela organizarea socială a omului. Astfel luptele erau practicate și de vechii egipteni și de eleni și mai târziu de romani.

Deci s'ar putea numi pe drept cuvânt cel mai vechi sport.

Dar în cursul vieții sale, sportul luptelor a fost parodizat de multe ori sau neglijat.

Astfel în arenele sau circurile romane erau întrebuințați așa zișii gladiatori cari aveau de înfruntat animale fioroase, luptându-se de frica morții în fața "nobililor patricieni". Era unul din aspectele exploatării omului de către om.

Mai târziu după Renaștere când Europa era în plin progres tehnic și social luptele au fost neglijate în Apus păstrându-se doar în țările nordice,

Aceste popoare au știut să aprecieze importanța sportului acesta asupra desvoltării armonioase a fizicului.

In secolul XIX luptele au început să renfloreasă atrăgând mulți tineri sportivi. In special în URSS a luat o desvoltare foarte mare fiind unul din sporturile principale ale Sovietelor,

In secolul XX luptele au pătruns și la noi cunoscând în scurt timp un mare succes pentruca apoi să decadă.

Au mai rămas însă elemente prin Ardeal și Banat care au continuat să lupte pentru menținerea acestui sport...

Și au reușit. Luptele au început să renască datorită perseverenței acestor sportivi iar OSP a înțeles aceasta și sprijină în mare măsură desvoltarea și propagarea lor în masele largi muncitorești.

RECOMPENSELE ACORDATE CAMPIONILOR OLIMPICI FRANCEZI

PARIS (Sportpress). — Sportivii francezi cari s'au distins cu ocazie J. O. de iarnă del. St. Moritz, au fost recompensați în rel următor de către organizația sportivă națională:

Medalia de aur pentru Educația Fizică a fost acordată lui Oreiller, și Françoise Gignoux.

Medalia de argint: Carrara, Jeandel, Regis, Charlet.

Cupa: James Coutlet.

In afară de aceasta se crede că Henry Oreiller și James Coutlet vor primi un vas de Sevrès dela președintele republicii.

Sportivi cehoslovaci în URSS

PRAGA. (Sportpress). — Am comunicat că echipa de hockey L.T.C. din Praga face un turneu în U.R.S.S. Aflăm, că împreună cu această echipă vor face deplasarea în Uniunea Sovietică patinatoarea cehoslovacă Irina Necolova și jucătorii de tennis.

MARI PREMII PENTRU DOBORÂREA RECORDURILOR CICLISTE LA VEL D'HIVER LA PARIS

PARIS. (Sportpress). — OSCAR EGG a dublat premiile oferite pentru doborîrea recordurilor mondiale pe velodrom acoperit, în urma recunoașterii acestor recorduri de către U. C. I.

RECORDUL OREI (44 km. 900, deținut de Aimar): 20.000 de franci, dacă se realizează 43 km., 40.000 fr. dacă sunt depășiți 44 km.; 80.000 fr. dacă sunt depășiți 44 km. 690; 200.000 fr. dacă sunt depășiți 44 km. 940 și 400.000 fr. dacă se trece de 45 km. 240.

KILOMETRUL LANSAT: (1 m. 4 sec. 4/5 deținut de Kaers); 100.000 fr. dacă se bate recordul.

5 KM. PLECARE DE PE LOC: (6 m. 12 sec. deținut de Aimar); 100.000 fr. dacă se bate recordul.

POVESTE FĂRĂ CUVINTE

...Sau „Un om care știe ce face".